

Tato práce se zabývá anglickými sponovými slovesy smyslového vnímání, feel a sound, respektive verbo-nominálními predikáty, které tato slovesa obsahují, a problematikou jejich překladu do českého jazyka. Cílem práce bylo provést analýzu 200 příkladů (100 příkladů se slovesem feel a 100 se sound) a jejich překladových korelátů. Pro excerpci příkladů bylo použito paralelního korpusu Intercorp a software ParaConc, který umožňuje vyhledávání v paralelních jazykových korpusech. Práce měla za účel ukázat rozdíly mezi anglickým a českým systémem sponových sloves a popsat problematiku překladu.

Teoretická část poskytuje systematický popis náhledů na anglická sponová slovesa v různých anglických a českých mluvnicích. Pro srovnání nabízí také shrnutí českého pojetí českých sponových sloves. Souhrn přístupů je pak doplněn pojednáním o četnosti výskytu obou sponových sloves.

Analýza se zabývá rozbořením samotných příkladů. Nejprve popisuje problematiku překladu sponového slovesa samotného, následně se věnuje takzvané fúzi sponového slovesa a jmenné části přísudku v české lexikální sloveso a ve třetí části se zabývá jmennou částí přísudku a jejími překladovými korelátů. Kromě přímých překladových ekvivalentů práce také řeší takzvané nulové korespondence a snaží se popsat konstrukce, které se z hlediska překladu jeví jako problematické a často k nulovým korespondencím vedou.

Z praktické části práce vyplývá, že anglická verbo-nominální predikace je do češtiny nejčastěji překládána jako kombinace lexikálního slovesa a příslovečného určení. Dále se ukazuje, že slovesa feel a sound mají odlišné vlastnosti a jejich překladové korelátů se liší. Zatímco feel je ve většině případů překládáno zvratným slovesem, sound se vyskytuje se slovesy nezvratnými.